
[2026-1-RE](#)

Causa 2026-1-RE

(Heydarov i d'altres c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 11-2026. Recurs d'empara

Aute del 13 de març del 2026

BOPA núm. 31, del 25 de març del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 12 de febrer del 2026, per la representació processal dels Srs. Tale Kamaladdin Oglu Heydarov i Nijat Kamaladdin Oglu Heydarov i de la societat Clonmel International Inc., mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 10 de febrer del 2026 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2026-1-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 10 de febrer del 2026;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals

1.1. La part recurrent va presentar una demanda jurisdiccional contra la desestimació tàcita de l'AREB respecte de l'aixecament del bloqueig sobre els seus comptes bancaris i que se la considerés com a "*client traspassable*" a una altra entitat.

1.2. El 6 de novembre del 2024, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual decidia desestimar aquesta demanda i declarar que la desestimació per via de silenci administratiu de l'AREB era ajustada a dret i als fins que legitimaven l'activitat administrativa.

1.3. La representació processal de la part recurrent va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, l'11 de desembre del 2025, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava aquest recurs i que confirmava la part dispositiva de la resolució de la primera instància.

1.4. El 12 de gener del 2026, la representació processal dels Srs. Tale Kamaladdin Oglu Heydarov i Nijat Kamaladdin Oglu Heydarov i de la societat Clonmel International Inc. va interposar un recurs

d'empara contra la sentència de l'11 de desembre del 2025, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a la defensa i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del dret a la confiscació de béns sense condemna (article 27 de la Constitució).

1.5. El 10 de febrer del 2026, el Tribunal Constitucional va dictar un aute mitjançant el qual decidia no admetre a tràmit aquest recurs per la seva manca manifesta de contingut constitucional.

2. Arguments de la part recurrent

- Aquesta part vol remarcar que els fonaments jurídics del Tribunal Constitucional continguts a l'apartat 3 de l'aute impugnat no atenen a allò que va ser al·legat i sol·licitat en el recurs d'empara, el qual s'articulava en dos motius: primer, la vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut en què s'al·legava: a) la naturalesa materialment penal, la vulneració de la presumpció d'innocència (Doctrina "*Engel*") i la indefensió a causa d'una prova diabòlica; b) la vulneració del principi de confiança legítima i dels principis constitucionals, amb especial referència a la manca de seguretat jurídica; i, c) la vulneració dels principis del dret administratiu reconeguts al Codi de l'Administració; i, segon, la vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut per l'incompliment del deure de motivació. Inobservança de les garanties de legalitat i de proporcionalitat i l'especial referència a la vulneració de l'article 1 del Protocol núm. 1 del Conveni Europeu dels Drets Humans i del dret a la propietat privada consagrat a l'article 27 de la Constitució. Dins d'aquest motiu es van al·legar: a) l'incompliment del deure de motivació; b) l'error patent de fet, la manca de motivació racional i la vulneració del dret a la prova; i, c) el trencament del "*just equilibri*" (*fair balance*).

- Retreu a la fonamentació jurídica del Tribunal Constitucional haver comprimit les al·legacions d'aquesta part, reduint-les a: la vulneració de la presumpció d'innocència i a la no retroactivitat de les lleis.

- Respecte de l'al·legació relativa a la vulneració de la presumpció d'innocència, el Tribunal Constitucional es limita a indicar que la mateixa no és procedent, perquè la mesura de bloqueig o d'embargament de comptes bancaris no té un caràcter punitiu i, per tant, no atemptaria a la presumpció d'innocència. Però el cert és que, en no admetre's a tràmit el recurs d'empara, aquesta part no pot conèixer el motiu pel qual el Tribunal Constitucional ignora o no considera la doctrina del Tribunal Europeu dels Drets Humans que pretén evitar precisament que els Estats esquivin les garanties del seu Conveni imposant sancions "*administratives*" que en realitat són de naturalesa

penal per la seva finalitat, la seva severitat o el seu impacte en l'individu, tal com succeeix en aquest cas.

- També lamenta especialment que el Tribunal Constitucional no entri en l'anàlisi en un supòsit en què la Sala Administrativa ha perpetuat de forma flagrant una presumpció de culpabilitat, deduint l'origen il·lícit dels fons bloquejats sense que l'Estat andorrà hagi provat cap vincle amb activitats delictives.

- Per tant, considera que la sentència de segona instància sí que vulnera la presumpció d'innocència, doncs dedueix (indicant-ho de forma expressa) que els fons bloquejats pertanyen a una persona que els hauria obtingut de forma delictiva, quan en realitat no existeix, ni ha existit mai cap procediment penal, ni cap investigació relacionats amb una suposada activitat delictiva de la qual se'n pogués deduir la il·licitud dels fons bloquejats.

- Respecte de l'al·legació suposadament relativa a la no retroactivitat de les lleis, aquesta part no pot sinó manifestar la seva absoluta disconformitat per quant en cap moment ha al·legat o pretès que la mesura de bloqueig sigui retroactiva (fonament 3.5 de l'acte d'inadmissió a tràmit) ni, menys encara, que hagi concorregut una retroactivitat de les lleis (fonament 3.6 del mateix acte) . L'única al·legació relativa a la retroactivitat que s'ha efectuat per aquesta part consisteix (pàg. 15) en afirmar que s'han aplicat de forma retroactiva estàndards de control actuals (*post* 2015) a fets passats, jutjant la conducta de clients estrangers amb regles que no existien quan van dipositar els fons, generant-se amb això una inseguretat jurídica incompatible amb el dret a un procés just.

- Per aquests motius, sol·licita al Tribunal Constitucional que reconsideri la seva inadmissió a tràmit i que, per consegüent, entri en l'examen del recurs d'empara interposat, pronunciant-se sobre el fons del mateix.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. La jurisprudència del Tribunal Constitucional sobre el recurs de súplica és costant: el recurs de súplica no constitueix una segona instància o un procediment de revisió; només es pot prendre en consideració si es fonamenta en arguments de dret o de fet nous, és a dir, en arguments de dret o de fet que no es podien conèixer en el moment de la presentació del recurs d'empara.

3.2. El recordatori per part dels recurrents dels arguments presentats en el seu recurs d'empara no pot ser, doncs, tingut en compte.

3.3. La crítica respecte de la motivació de la decisió d'inadmissió a tràmit d'aquest Tribunal Constitucional es presenta com a una argumentació de segona instància o de revisió, circumstància que no correspon a la jurisprudència constitucional precitada en matèria de súplica, i, per tant, aquesta argumentació no és procedent.

3.4. Per consegüent, cal desestimar aquest recurs de súplica.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal dels Srs. Tale Kamaladdin Oglu Heydarov i Nijat Kamaladdin Oglu Heydarov i de la societat Clonmel International Inc. contra l'aute del Tribunal Constitucional del 10 de febrer del 2026 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2026-1-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la part recurrent, a la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia, a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 13 de març del 2026.

Joan Manel Abril Campoy
President

Pere Pastor Vilanova
Vicepresident

Jean-Yves Caullet
Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona
Magistrat